

Ολοήμερο Προαιρετικό Πρόγραμμα

Στο πλαίσιο του παραπάνω εργαστηρίου Δεξιοτήτων με τίτλο “Τον Κύριο Κ.Ο.Κ. αγαπώ- με ασφάλεια κυκλοφορώ υλοποιήθηκαν συμπληρωματικά στο Ολοήμερο Προαιρετικό Πρόγραμμα οι παρακάτω εκπαιδευτικές δραστηριότητες:

“Κυκλοφορώ με το όχημά μου”

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες, όπου μία ομάδα θα ήταν τα αυτοκίνητα, άλλη ομάδα θα ήταν τα μηχανάκια και άλλη ομάδα θα ήταν τα φορτηγά. Κάθε ομάδα έπρεπε να φτάσει στον προορισμό της (πχ στη δουλειά) σε σημεία που είχαν συμφωνηθεί. Προκειμένου να φτάσουν στον προορισμό τους, τα οχήματα έπρεπε να τηρούν τον Κ.Ο.Κ. δηλαδή να σταματούν στη διάβαση πεζών, να σταθμεύσουν στο χώρο στάθμευσης κλπ. Σαφώς, για να συμβεί αυτό, θα έπρεπε να ακολουθούν τις οδηγίες που τους δίνουν οι Σηματούληδες που κατασκεύασαν στο Πρωινό Υποχρεωτικό Πρόγραμμα. Η δραστηριότητα ολοκληρώθηκε με τη χαλάρωση, όπου τα παιδιά καθισμένα έπρεπε να στρίψουν το “τιμόνι” τους αριστερά ή δεξιά, να σταματήσουν αν πεταχτεί κάποια γάτα στο δρόμο κλπ σύμφωνα με τις οδηγίες των εκπαιδευτικών.

“Προσοχή στους φωτεινούς σηματοδότες!”

Προκειμένου να γίνει ακόμη περισσότερο αντιληπτή η σημασία του φωτεινού σηματοδότη και με παιγνιώδη τρόπο, οι μαθητές/-τριες μβάνουν στη σειρά στην αυλή του σχολείου . Οι εκπαιδευτικοί κρατούν ένα κόκκινο, ένα πορτοκαλί και ένα πράσινο μπαλάκι. Με το πράσινο μπαλάκι τα παιδιά προχωρούν, με το πορτοκαλί κάνουν ένα μικρό άλμα κρατώντας χερια (επιβραδύνοντας έτσι την κίνησή τους), ενώ με το πράσινο μπαλάκι προχωρούν κανονικά. Αν κάποιο παιδί κάνει κάποιο λάθος, επιστρέφει στην αρχική του θέση και ξεκινά από την αρχή την πορεία του. Στη συνέχεια, χτυπώντας το ντέφι οι νηπιαγωγοί δίνουν το σύνθημα και τα παιδιά γίνονται αυτοκίνητα, όπου θα πρέπει να παρκάρουν το ένα δίπλα στο άλλο, έτσι ώστε μόλις ακούσουν το ντέφι ξανα, να μπορούν να σηκωθούν και να συνεχίσουν την πορεία τους χωρίς να τους εμποδίζει κάποιο άλλο “αυτοκίνητο”. Στο τέλος της διαδρομής, τα παιδιά σε ζευγάρια πρέπει να φτιάξουν το χαλασμένο φανάρι βάζοντας τα χρώματα στη σωστή σειρά (κοκκινο, πορτοκαλί, πράσινο). Στο τέλος της δραστηριότητας, τα παιδιά ήταν τόσο ενθουσιασμένα που αυθόρμητα μετέτρεψαν τα παγκάκια της αυλής σε ένα λεωφορείο, όπου όλοι μαζί έκαναν μία αυτοσχέδια φανταστική διαδρομή (στρίξιμο τιμονιού, σταμάτημα σε διαβάσεις κλπ).

“Μεταμορφωνόμαστε σε οχήματα”

Τα παιδιά μεταμορφώνονται σε αυτοκίνητα. Σε ζευγάρια συνεργάζονται στον τρόπο που θα οδηγήσουν τα αυτοκίνητα και πώς θα περάσουν τα εμπόδια. Στο συγκεκριμένο ψυχοκινητικό παιχνίδι υπάρχει ένας τροχονόμος και ένα φανάρι. Τα παιδιά χωρίζονται σε 3 ομάδες με διαφορετικές διαδρομές και θα πρέπει να ακολουθήσουν την συγκεκριμένη πορεία τους και να συνεργαστούν στον τρόπο που θα κρατήσουν το τιμόνι-στεφάνι. Εάν ένα ζευγάρι δεν ακούσει τον τροχονόμο ή το φανάρι προκαλείται ατύχημα γιατί οι πορείες των ζευγαριών διασταυρώνονται. Το ίδιο συνέβη και στην περίπτωση μας, δίνοντας μας την αφορμή να μιλήσουμε για το τρακάρισμα και τι συμβαίνει σε αυτήν την περίπτωση. Στη συνέχεια, οι μαθητές/-τριες μεταμορφώνονται σε μηχανάκια και ακολουθούν τις οδηγίες που δίνουν οι εκπαιδευτικοί-αφηγήτριες (μία γάτα πετάγεται στο δρόμο, φρενάρει απότομα το μπροστινό μηχανάκι κλπ).

“Ποια οχήματα θα βρούμε αν σκάψουμε;”

Οι μαθητές/-τριες μεταμορφώνονται σε μικρούς/-ες αρχαιολόγους, όπου αποστολή τους είναι να ανακαλύψουν πού βρίσκονται τα απολιθωμένα οχήματα. Με το πέρασμα του χρόνου τα οχήματα σκεπάστηκαν από σκόνη (αλεύρι) και οι μικροί/ες αρχαιολόγοι καλούνται να τα βρουν. Βοηθητικό εργαλείο είναι το πινέλο.

Παρατηρούν προσεκτικά τι χαρακτηριστικά έχει το όχημα που βρήκαν και με αυτό τον τρόπο, γίνεται μία συζήτηση σχετικά με τα οχήματα που υπάρχουν (ομοιότητες-διαφορές, χαρακτηριστικά κλπ). Μόλις κάποιος/α αρχαιολόγος βρει κάποιο όχημα (ταξί, φορτηγό, μηχανάκι κ.ά.), κάποιο/ες εθελοντές ζωγράφοι ζωγραφίζουν σε μια κόλλα Α4 με όποιο τρόπο μπορούν το ζωγραφίζουν. Κάποια άλλα παιδιά βάζουν τελίτσα στην κατηγορία που ανήκει, έτσι ώστε στο τέλος να τα απορρυθμίσουμε συνολικά.

“Εγώ είμαι ο Κύριος Κ.Ο.Κ.”

Όλα τα παιδιά γίνονται οδηγοί και κρατούν ένα εικονικό τιμόνι. Ένα παιδί κρατάει το ντέφι, δίνει ρυθμό και, όταν σταματάει να κουνάει το ντέφι, δίνει μία από τις δύο εντολές: “Πάρκινγκ!” ή “Στοπ!”. Τα παιδιά-οδηγοί όταν ακούν την εντολή “Πάρκινγκ!” πρέπει να καθίσουν απευθείας κάτω στο έδαφος για να “παρκάρουν”, ενώ όταν ακούν την εντολή “Στοπ!” πρέπει να ακινητοποιηθούν στο σημείο που βρίσκονται. Τα παιδιά κινούνται-οδηγούν στον χώρο ανάλογα με τον ρυθμό (γρήγορο ή αργό), που δίνει το παιδί με το ντέφι. Στη συνέχεια, έτσι όπως κάθονται κάτω με το άκουσμα της εντολής “παρκινγκ”, κλείνουν τα μάτια και οι νηπιαγωγοί κρύβουν ένα παιδί με ένα πανί. Τα υπόλοιπα προσπαθούν να καταλάβουν ποιο παιδί είναι κρυμμένο, παρατηρώντας το ένα το άλλο και εντοπίζοντας ποιο λείπει. Στην επόμενη δραστηριότητα, τα παιδιά στέκονται το ένα δίπλα στο άλλο και μπροστά τους βρίσκεται ένα παιδί, το οποίο “μεταμορφώνεται” στον κύριο Κ.Ο.Κ. Τα παιδιά ρωτάνε «Κύριε Κ.Ο.Κ. τι μαγειρεύεις;» και ο κύριος Κ.Ο.Κ. απαντάει «Μαγειρεύω κόκκινο» ή «Μαγειρεύω πράσινο», όπου τα παιδιά μένουν στην θέση τους ή κάνουν βήματα μπροστά (όσες και η συλλαβές του χρώματος) αντίστοιχα. Όταν πλησιάσουν πολύ τον κύριο Κ.Ο.Κ. και τον ακουμπήσουν, αρχίζουν και τρέχουν, ώστε να μην τους πιάσει, καθώς θα τους κυνηγήσει. Στον επόμενο γύρο, κύριος Κ.Ο.Κ. γίνεται το παιδί που πιάστηκε στο κυνηγητό.

